

Sley POHJANMAA & SAKSA

Pahuudelle on vastavoima

Jaksamisen reseptiä etsimässä

Saako tällainen tulla?

3/2024

SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS

Sleyn piirityöntekijöiden ja Saksan lähetin tukirengaslehti

Etelä-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Ari Juupaluoma**

p. 044 282 4564, s-posti: ari.juupaluoma@sley.fi,

osoite: Sley Etelä-Pohjanmaan toimisto, Kalevankatu 3, 2 krs., 60100 Seinäjoki

Keski-Pohjanmaan piiri

Piirivastaava **Johannes Häkämies**

p. 050 3212938, s-posti: johannes.hakamies@sley.fi

osoite: Armon Kappeli, Kaarlelan katu 4, 67100 Kokkola

Pohjois-Suomen piiri

Palkkiotoiminen työntekijä (Sleyn messuvuorot Kellonkartanossa)

Tuomas Lukkaroinen

p. 040 702 7702, s-posti: tuomas.lukkaroinen@sley.fi,

osoite: Orsitie 1 D 17, 90240 Oulu

Saksa

Lähetystyöntekijä **Pasi Palmu**

p. +358 40 734 0760, s-posti: pasi.palmu@sley.fi,

osoite: Niedersachsenstr. 4, 21435 Stelle, GERMANY

Taitto: Tuomas Lukkaroinen

Kannen kuvat: Eeva-Liisa Luoto

Painatus: Forsberg 2024

Sley POHJANMAA & SAKSA

Voi minua, ellen...

Niin, miten otsikon ajatus jatkuu? Raamatunlukija muistaneeko: Voi minua, ellen evankeliumia julista! Se on apostoli Paavalin sana 1. Korinttilaiskirjeestä (9:16).

Huomaan lainanneeni saarnoissani usein Paavalin huudahdusta. Lähetystyössä tuo ajatus on vain kirkastunut. Olisi kauheaa saarnata jotakin muuta kuin evankeliumia. Enkä tarkoita, että laki – siis Jumalan käskevä ja tuomitseva sana – pitäisi jättää saarnaamatta. Mutta tarkoitan sitä, että kun tälle toivottomalle maailmalle on annettu varma toivo ja kun meille on avattu yksi tie syntien anteeksiantamukseen ja iankaikkiseen elämään, niin olisi rikollista keskittyä parhaan sijasta kaikkeen muuhun. Tai kuten eräs keskipohjalaisvanhus valitti pettymystään: *”Ne vaan lorisee niissä ration aamuhartauksissa.”*

Suomalainen keskustelu lähetystyöstä on ylittänyt minut yhä uudestaan. Ymmärrän syvän pettymyksen nyky-Venäjän aloitettua sota-seikkailunsa. Suomalaisena jaan monien kanssa lähes geneeissä olevan varovaisuuden idän karhua kohtaan. Mutta kristittyinä en voi mitenkään ymmärtää sitä, että lopettaisimme evankeliumin julistamisen joillekin vain siksi, että he eivät elä oikeusvaltiossa niin kuin me. Tai koska heidän luterilaisen kirkkonsa liikkumavara on olemattoman pieni totalitaarisen valtion puristuksessa. Lähetystyksen olemukseen kuuluu rajojen ylittäminen. Evankeliumihan on iloinen sanoma juuri sen takia, että se lahjoittaa armon niille, jotka eivät sitä ansaitse. Ei kai venäläisistä ole meidän silmissämme tullut sellaisia epäih-

misiä, joille ei edes syntisten evankeliumi kuulu? Pidän suorastaan kunnianamme sitä, että Inkerin kirkon tukemisen takia rakas Evankeliumiyhdistys on saanut maistaa jotakin rististä.

Edellä sanottu liittyy myös omaan työhöni. Mieleeni palaa usein muisto kouluajoilta 80-luvun alusta. Opettaja kertoi meille Iranin ja Irakin sodasta ja kuvaili, millaisia fanaatikkoja iranilaiset ovat. Lapsia lähetetään rintamalle aseinaan kiväärit ja viisi patruunaa. Heillä on kaulan ympärille ripustettu paratiisin avain. Jos he jäävät vangiksi, he surevat, koska eivät saaneet osakseen marttyyrikuolemaa. Muistan ajatelleeni, että noille ei kukaan voi ikinä kertoa mitään Jeesuksesta. Ja nyt, 40 vuotta myöhemmin, olen tekemässä juuri sitä. Tänä viimeksi saarnasin noille ”fanaatikoille”, miten Kristus kehottaa rakastamaan vihamiestä ja pidättymään koston. Näillä ihmisillä on paljon vihaa, mutta ei irakilaisia eikä israelilaisia kohtaan. Siksi voi olla ihmeen vapauttavaa, kun vihan kovettaman sydämen saa viedä hänelle, joka sanoo: *”Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä.”*

Se koskee sinuakin omissa kamppailuissasi. Jää hänen haltuunsa, sinä kalliisti lunastettu!

Pasi Palmu

Kun kesä ei tuonut virkistystä

Jouko-pappi, Jyväskylä, heikkinen.jouko@kase.fi

Johdanto

Moni kristitty kokee, että kulunut kesä synnytti surun tunteen. Huolimatta kesän kauneudesta ja lämmöstä sydän ei kuitenkaan koe iloa ja tyydytystä. Tämä pettymyksen tunne voi koskea koko elämää. Siksi on tarpeen pohtia, miten löydän ilon ja voiman lähteen kaikkiin tilanteisiin.

Kiitollisuudelle on aina syytä

Kun arvioimme kulunutta kesää, yksittäinen asia tai kokemus voi saada liian suuren merkityksen. Se värittää koko mielen maiseman. Laajan näkemysten saamiseksi tarvitsemme etäisyyttä. Hengellisen elämän tarkoituksena on kiinnittää meidät siihen, mikä on perusta kaikelle ja mistä kaikki kokemukset kumpuavat kuin vesi lähteestä.

Jumalan sanan valossa ymmärrämme, että varsinainen todellisuus on enemmän kuin se, mitä näemme ja koemme. Pyhä apostoli Paavali todistaa tästä, kun hän kirjoittaa: ”*Iloitkaa aina. Ruikoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta* (kaikissa olosuhteissa). *Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta.*” (1. Tess. 5:16–18). Jakeista nousevat esille sanat aina, lakkaamatta ja kaikissa vaiheissa. Jatkuvalle kiittämiselle on syy. Jumala on läsnä kaikessa ja kaikkialla ja jakaa omaa elämänsä meille luoduille. Hän ei puutu hetkittäin elämääsi, vaan on läsnä jatkuvasti. Siis hyvyys on kaiken takana, kaikissa olosuhteissa.

Kun ymmärrämme, että Jumalan hyvyys on kaikessa, löydämme ilon ja elämisen voiman. Kaikki, mikä meille tapahtuu – parhaat kokemukset ja pahimmat hetket – ovat suoraan tai epäsuoraan ilmausta Jumalan tahdosta. Siksi voimme aina ja kaikissa vaiheissa kiittää häntä. Jumalan rakkaus

on salatusti kaiken, pahankin ajan, taustalla. Marian ylistyslaulun avulla voit uskoa Jumalan rakkauten todeksi, aina. Jumala katsoo alas syvyyteen ja auttaa juuri köyhiä, halveksittuja, kurjia, valittavia, hylättyjä ja niitä, jotka eivät ole mitään. Jumalallinen rakkaus tekee hänet sydämellisen rakkaaksi. Sydän virtaa yli ilosta ja hyppii ja tanssii suuressa ilossa, jonka Jumala antaa (Lutherin selitys).

On hyvä palauttaa mieleen esikuvia, joiden elämissä Jumalan rakkauten läsnäolo ja vaikutus ovat tulleet esiin. Yksi heistä on Johannes Krysostomos (noin 347–407), patriarkka ja kuuluisa saarnaaja. Hän ei säästynyt vainolta, ja hänet karkotettiin Konstantinopolista kauas Armeniaan. Johannes pakotettiin kulkemaan piinaavassa sateessa ja kylmyydessä. Rasitus vei häneltä viimeisetkin voimat. Viimeisinä sanoinaan Johannes lausui: ”*Jumala olkoon kiitetty kaikesta.*” – Kesä – tai jopa koko elämäsi – on voinut tehdä mielesi alaviritteiseksi, mutta syvin todellisuus, kaikkea ohjaava tahto, on Jumalan rakkaus.

Onko kesän vietolla tekemistä Jumalan kanssa – miten?

Ymmärrämme kristittyinä, että saamme kaiken Jumalalta. Kuitenkin on tärkeää oivaltaa, että Jumalan rakkauten tuntemiselle on esteitä. Niitä emme aina huomaa. Siksi on syytä esittää itselle kysymyksiä:

Eläkö arkea itsenäisesti ja toiminko omien sääntöjeni mukaan messun ja seurojen ulkopuolella? Tällainen näkemys syntyy huomaamattamme ja siihen myös ympäristö ohjaa meitä. Kun se ei tunne Jumalaa ja hänen vaikutustaan, itsekin pian ajatteleme, ettei luotu maailma ja elämämme ole riippuvainen Jumalasta ja pal-

vele hänen tuntemistaan. Olemme tekemisissä Jumalan kanssa vain hetkellisesti, kun olemme sanan äärellä. Maallinen elämä ja sen kokeminen ovat erillään Jumalan tuntemisesta. Näin syntyy mielen uupumus, mikä on surullista, sillä Jumalan rakkaus jää kaiken mieltä hajottavan keskelle.

Jumala ja kesän monet ja vaihtelevat kokemukset eivät silti kilpaile keskenään. Tosiasiassa luoduissa ja ajallisissa asioissa on kiinnityskohta Jumalalle, ja ne kertovat jatkuvasti hänestä. Kaikki se, mitä koimme kesän aikana ja muutenkin elämässä, liittyy siihen, mitä Jumala puhuu seurakunnassaan ja kodin rukouselämässä. Siksi arkkemme on jo Jumalan johdantopuhe, joka jatkuu ja kirkastuu sanan kuulemisessa ja kätkemisessä sydämeen. Kaikella, mitä elämässä koet, on jokin tarkoitus, Jumalan tunteminen ja rakastaminen.

Relaaminen – siirtymys oman mielen tuolle puolelle

Joku voi palauttaa mieleensä, kuinka kulunut kesä – tai tietty ajanjakso – sisälsi paljon tekemistä ja vastuita. Elämästä tuli suorittamista. Tämän raskaan osan korjaamiseksi korostuu tarve ”relaamiseen”, lepoon, jota voit harjoittaa kahdella tavalla:

Ensiksi, rukous tuo levon. Luther löysi tämän virvoittavan ”taivasmatkan”, kun hän kuunteli, kuinka Käthe–vaimo puhui hellästi Martin–pojalleen. Luther oivalsi puhetta kuunnellessaan: *”Jumalan täytyy olla vielä ystävällisempi minua kohtaan kuin minun Kätheni on pikku Martinille.”* Esimerkki osoittaa, miten rukoilija kuuntelee Jumalan rakkaudellista ääntä. Se tuottaa syvän levon ja virkistykseen, jossa yksin Jumala vaikuttaa ja jossa oivallat, ettei elämäsi ole riippuvainen sinusta itsestäsi ja suorituksistasi. Saat olla luotu ihminen, Jumalan lapsi.

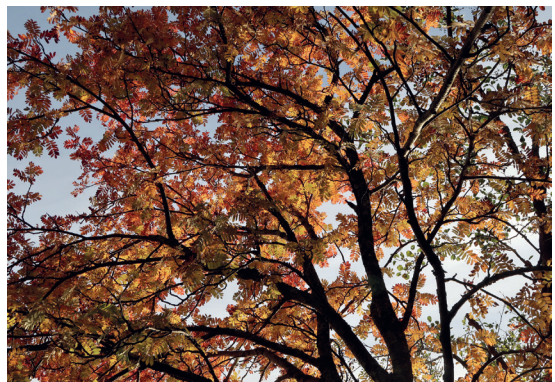
Kun elämämme perustuu siihen, että Jumala vaikuttaa kaiken joko suoraan tai epäsuoraan, mieli kevenee. Se vapautuu ja sinut kohotetaan ylistämään Jumalaa yhdessä luomakunnan kanssa. Luther kirjoittaa kaikkialla kuulu-vastaluotujenolentojenonnesta Luojanyhteydessä:

Kaikki elävät olennot, sekä ihmiset että eläimet, nousevat aamulla iloisella mielellä ja jokainen menee iloisena hankkimaan elantonsa. Siinä linnut laulavat, karja ammuu, renki ja piika menevät pelolle laulaen. Samalla tavalla iltaisin kaikki tulevat kotiin jälleen laulaen ja ammuen. Siellä missä Jumalan rauha ja hyvät ajat vallitsevat, kaikki laulavat ja ovat iloisia ja vuoret ja laaksot loistavat. Juuri Jumalan suuri armolahja antaa sellaisen onnen.

Toinen relaamisen tapa, suorittamisesta ja itsekokeskyydestä vapautuminen, löytyy kirkon perinteisestä sielun hoidosta. Sielun, persoonan ytimen, ohjaajat kehottavat miettimään ajan käyttöä. Meidän tulee etsiä voimaa Jumalan sanasta mutta hakeutua myös toisten, erityisesti iloisten ihmisten seuraan, etsiä hengellistä tukea ja virkistystä. On mieltä keventävää keskustella myös tavallisista arkisista asioista, nauttia hyvää ruokaa ja juomaa, kuunnella musiikkia ja kokea terveellisiä huvia. On siis syytä tarkastella ajan käyttöä!

Lopuksi

Jumalan toimintatapa on erikoinen ja outo. Kun hän antaa elämänvoimaa, hän vie voimattomuuteen. Sen keskelle hän tuo virvoituksen. Näin tyytyväisyytesi syvenee ja ylität omat pettymyksesi – kaikissa vaiheissa ja olosuhteissa. +

Kuva: Eeva–Liisa Luoto

Mikäli mieltäsi painaa kysymys, lähetä se osoitteeseen pasi.palmu@sley.fi

Syksyn kuulumisia

Kastekursseille kysyntää

Alun perin suunnittelimme uutta kastekurs- sia alkavaksi elokuussa kesän kiireiden hel- potettua. Kysyntä oli kuitenkin niin vil- kasta, että Zion-seurakunnan kirkkoherra Bernhard Schütze aloitti kurssin jo keskikesällä. Kurssi on ollut iso, kaikkiaan toistakymmentä osallistujaa. Kuusi heistä kastettiin lokakuun alus- sa. Samassa yhteydessä konfirmoin erään afgaan- miehen, joka oli jo kastettu jossakin baptistisessa kirkkokunnassa Ruotsissa. Maailma on kummal- linen: Suomalainen lähetystyöntekijä keskustelee Saksassa afgaanipakolaisen kanssa ruotsin kielellä! Marraskuun ensimmäiselle sunnuntaille on suunniteltu loput pastori Schützen kurssi- laisten kasteet. Samana pyhänä aloitam- me Christian Tiewsin kanssa uuden kurssin.

Wolfsburgia tukemassa

Olen silloin tällöin kertonut matkoistani Wolfs- burgiin, jossa on myös pieni yhteistyökirkkom- me seurakunta ja siellä kokoontuva persialaisten ryhmä. Pohdimme jo, olisiko meidän syytä lopet- ta Wolfsburgin käynnit ja keskittyä kokonaan Hampuriin, mutta siihen Christianilla ja minulla ei ollut sydäntä. Tuo erikoisessa kaupungissa ko- koontuva seurakunta on tullut meille rakkaaksi. Mitä tarkoitan erikoisella? Kaupunki on Saksan nuorimpia ja se on synnytetty Volkswagenin teh- taiden ympärille. Natsit perustivat sen oikeas- taan ei-mihinkään osoituksena siitä, että nyt rakennetaan kokonaan uutta Saksaa. – Käyn Christianin kanssa siellä vuorotellen niin, että käyntejä tulee minulle noin kerran kahdessa kuu- kaudessa. Tätä kirjoittaessani valmistaudun pi- tämään Wolfsburgissa kastejumalanpalveluksen.

Se ei pelaa joka pelkää

Lokakuussa päätimme tiivistää Hampurin perialismessuja joka sunnuntaiseksi. Tähän mennessä olemme pitäneet farsinkielisen jumalanpalveluksen joka toinen viikko, vuorotellen Dreieinigkeitin ja Zionin kirkoissa. Ongelmaksi on tullut epäsäännöllisyys: aina joku eksyy väärään kirkkoon tai ei muista, oliko juuri sinä pyhänä palvelus. Nyt kokoonnumme sanan ja sakramentin osallisuuteen Zioniin joka sunnuntai klo 12. Tämä tarkoittaa tietysti lisätöitä. Koska persian taitoni on vielä kovin hutera, saarnan valmisteluun menee kauan. Toisaalta toivomme, että säännöllisempi jumalanpalveluselämä kasvat-
 taa pakolaisseurakuntaamme lisääntyvään vastuunottoon. Pastori Schütze arveli, että persialaisia on seurakuntalaisista jo noin kolmasosa. On kiistämätön tosiasia, että työmme tavoittaa, mutta ongelma on sama kuin kaikissa herätyksissä on aina ollut: myös takaovi käy. On surullista, jos jotakuta ei ole näkynyt kirkossa enää pitkään aikaan. Tai jos into lopahtaa siinä vaiheessa, kun kastekurssi on käyty. – Tänä viimeksi puhuin asiasta Schützen kanssa. Totesimme, että Jeesuksen Kylväjä-vertaus on totta silmiemme edessä. Aina on niitä, joiden kohdalla kylvö näyt-

tää turhalta, mutta myös niitä, jotka juurtuvat Kristukseen ja kasvavat uskossa taivasta kohti.

Lähetystilaisuuksia ja ystävien tapaamista

Tänä syksynä olen saanut tehdä kaksi mieluisaa käyntiä yhteistyökirkkomme seurakuntiin. Ensin syyskuussa saarnasin Hannoverin Bethlehem-seurakunnassa ja lokakuussa Darmstadtissa. Molemmissa seurakunnissa pidin myös esityksen maahanmuuttajatyöstämme. Yllätyin iloisesti seuranneesta keskustelusta ja monista kysymyksistä. Vieraalla kielellä saarnatessaan mieltii, takertuuko kuulijoiden huomio suomalaisen aksenttiin ja joihinkin kielioppivirheisiin vai kykenevätkö he kuulemaan itse asian. Siksi selän takaa kuulemani myönteinen palaute saarnoista tuntui erityisen rohkaisevalta, samoin se, että kuulin hannoverilaisten kantaneen oikein ennätyskolehdin lähetykselle! Darmstadtin käynti oli siksikin mukava, että kiireisen syksyn keskellä vietin pari päivää ystävieni Mirjam ja David Schreiberin luona. He pitivät vierasta kuin piispaa pappilassa. Ehkä muistatte tämän mukavan pariskunnan, jonka vihkimisestä Peräseinäjoella kerroin lehdessä puolitoista vuotta sitten?

Pasi Palmu

Tuttu kasvo

Tällä palstalla esittäytyy joku henkilö, joka on saattanut tulla tutuksi Sley'n tapahtumissa maakunnassamme. Tai sitten vähän kauempana!

Markku Juntti

Kuka olet, mistä tulet ja miten aikasi kuluu?

Olen syntynyt Kemistä ja asunut Oulussa opiskelujeni alusta asti eli jo 36 vuotta lukuun ottamatta vuoden mittaista työskentelyä Yhdysvalloissa Teksasin Houstonissa 30 vuotta sitten. Olen opiskellut sähkötekniikkaa ja työskentelen Oulun yliopistossa tietoliikennetekniikan tutkimuksen ja koulutuksen parissa. Ts. olen ollut mukana matkaviestinverkkojen ja niiden tekniikoiden kehittämisessä. Tuttuja ovat 2G, 3G, 4G, 5G ja nyt puuhataan 6G:tä. Tärkeintä on kuitenkin, että olen yhden vaimon mies, neljän lapsen isä ja pienen tytön pappi.

Mitä harrastat?

Nuorempana valokuvasin luontoa ja retkeilin. Hiukan näppäilen kuvia edelleen silloin tällöin, mutta eniten harrastan erilaista kuntoliikuntaa luonnossa.

Miten olet mukana seurakunnan toiminnassa?

Toimin Oulun osaston johtokunnan puheenjohtajana. Tärkein viikoittainen toimintamuotomme on Kellonkartanon messuyhteisö, jossa eri herätysliikejärjestöt vuorottelevat palveluvastuussa. Noin viiden viikon välein olemme osastona hoitamassa maallikkotehtäviä kuten pihan kolaamista, kirkkokahveja, tekstinlukua jne. Syksyisin järjestämme parin päivän miniraamattukurssin. Tänä vuonna meillä oli helmikuussa opetusiltapäivä messun kaikesta rikkaudesta.

Mikä on saanut sinut mukaan hengelliseen toimintaan?

Olen saanut elää kasteen armossa pienestä saakka ja jumalanpalvelus kuului lapsuuden perheessämme joka sunnuntain ohjelmaan joko kirkossa tai radion välityksellä. Jo lapsena ymmärsin, etten täyty itse taivasmittaa, vaan on välttämätöntä tulla armovälineiden äärelle..

Onkomelessäsi jokin raamatunkohta tai hengellinen löytö, jonka haluaisit jakaa lukijoiden kanssa?

Nuorena minulle oli tärkeä Johanneksen evankeliumin 14. luku ja varsinkin sen alku: ”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta – en hän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan.” Viime vuosina tärkeä on ollut mm. Johanneksen 6. luvun lopussa oleva ehtoollisopetus: ”Minun lihani on todellinen ruoka, minun vereni on todellinen juoma. Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, pysyy minussa, ja minä pysyn hänessä.” Kun ikävöimme Jumalan läsnäoloa elämäämme, se löytyy varmasti Raamatusta ja alttarin sakramentista.

Tervetuloa Saksaan

Lähetystyöntekijä vai matkaopas?

Tiesin monien tuttavien suunnittelevan matkaa Saksaan, mutta lopulta yllätyin, mitensamanaikaisesti nuo suunnitelmat toteutuivat. Ajoittain olenkin kysynyt itseltäni, olenko enemmän matkaopas kuin lähetystyöntekijä. Toisaalta kaikki ryhmät ovat olleet sellaisia, etten ole hennonut sanoa ei. Puoleen vuoteen retkiryhmiä on mahtunut kolme.

Lähetystyöhön tutustumassa

Ensimmäinen ryhmä oli evankelisten opiskelijoiden aktioporukka toukokuun puolivälissä. Olimme Turusten kanssa suunnitelleet heidän matkansa niin, että ensin minä tutustutin opiskelijoita Luther-kohteissa ja sitten palasimme Hampuriin, jossa he saivat Turusten johdolla osallistua maahanmuuttajatyöhön. Unohtumattomia kokemuksia olivat vierailut pakolaisasuntoloissa sekä kansainvälinen ilta yhdessä persialaisten, saksalaisten ja suomalaisten kesken. Yhdessä laulettiin, nuoret puhuivat, Marko tulkkasi persiaksi ja minä saksaksi. Kokemus osoittaa, että monille nämä lyhytaikaiset aktiot ovat merkinneet pysyvän lähetysrakkauden syntymistä.

Evankelisten opiskelijoiden aktioporukka.

Uskonpuhdistuksen aarteita etsimässä

Heinäkuun lopussa suurempi ryhmä suomalaisia tuli Luther-matkalle Niko Hyppösen ja Olli Koskenniemen johdolla. Olin ryhmää vastassa Berliinissä ja saimme nauttia saksalaisen matkajärjestäjän ensiluokkaisista valmisteluista. On hieno mahdollisuus puhua luterilaisen uskomme aarteista autenttisilla paikoilla ja kaikkein parasta on huomata, kun jokin puoli evankeliumista kirkastuu kuulijoille. Varsinainen lähetystyömmekin oli esillä: Kerroin puolitoista vuotta sitten tässä lehdessä iranilaistytön turvapaikka-ohjelmasta Berliinissä. Nyt tuo nuori nainen tuli kertomaan ryhmällemme uskostaan ja elämästään.

Nehän ovat kypsyneet!

Vielä lokakuussakin saatiin vieraita. Keväällä kuulin, että nuorten ryhmä oli suunnittelemassa repureissua Lutherin jäljille. Hankkeen puuhamies Santeri Aho kysyi, voisinko edes muutaman päivän olla heille oppaana. Pian selvisi, että heitä olikin tulossa 14. Todettiin, että tähän on jo hyvä saada Sley'n nuorisotyö mukaan, ja vetäjäksi lähti Maata Näkyvissä -projektisihteerimme Julia Immonen. Tästä ryhmästä iloitsin erityisesti siksi, että useimmat heistä olivat entisiä rippikoululaisiani ja tuttuja isosia. On etuoikeus nähdä, miten nuoret kristityt kasvavat ja joskus painelevat opettajansakin ohi. Hyvästeltyäni tämän kolmannenkin ryhmän ajattelen, että kaikista valmisteluista, matkapäivistä ja stressistä (mm. DB:n myöhästelevät junat!) huolimatta viivan alle jää isosti plussaa. Kenellekään tuskin on jäänyt epäselväksi, miksi täällä ollaan. Ehkä joku on ottanut rukouslistalleen pakolaisseurakuntamme ja liittynyt tukirenkaaseen. Ehkä jossakin on kypsymässä tuleva lähetystyöntekijä joko tänne Saksaan tai muualle Kristusta tarvitsevaan maailmaan.

Pasi Palmu

Luthermatkalaisemme Erfurtin messussa.

Nuorten porukka Luthermatkalla.

Arilta

Anssi Juupaluoma puhujan paikalla Esantuvalla talven 2024 aikana entisöimässä saarnastuolissa.

Perinteisen Esantuvan juhannusjuhlan väliajalla letut ja makkarat tekivät kauppansa ja hyvää työtä seuraväen ja Sleyn lähetystyön hyväksi.

Johannekselta

Armosta autuaat-kerhon porukalla tuumailtiin mm. 16.11. Armon Kappelilla järjestettävää oto-koulutuksen starttia. Kuvassa mukana olleita vasemmalta oikealle Lasse Nikkarikoski, Ari Juupaluoma, Hannu Kippo, Matti Rusama, Markku Niemelä, Johannes Häkämies ja Sirpa Laurila etänä.

Halsuan saarnareissulla kävin merkittävän evankelisen uskon levittäjän, Aaprami Tuominiemen haudalla. Jumalalle kiitos hänestä.

Siika safarin illassa konsertoi Sami Asp. Mukana soittivat Henna-Maria Harju, Jani Harju, Ville Auvinen sekä Johannes Häkäemies.

Kirkonkirjat

*"Uskotko Jumalaan, Isään, joka sinut loi?"
"Uskotko Jumalaan, Jeesukseen kristukseen, joka sinut pelasti?" "Uskotko Pyhään Henkeen, joka on auttajasi?"* Lähetystyöntekijän tähtihetkiä on, kun joku vastaa iloisen vapautuneesti näihin kysymyksiin sekä vielä viimeiseen: *"Tahdotko, että sinut kastetaan?"* – Näitä ilonaiheita on tähänkin syksyyn mahtunut useampia. Pyydän esirukousta nuorten kristittyjen puolesta!

Juurileipää Raamatusta

Saako tällainen tulla?

Ari Juupaluoma, Sley Etelä-Pohjanmaan piirivastaava

Vuonna 1848 kirjoitettiin Siionin kanteleessa oleva laulu, jossa kysytään: *“Saako tällainen / heikko, vaivainen, / tulla Jeesus yhteytesi?”* (SK 491:3) Tämä kysymys nostaa esille monen hereille havahtuneen ihmisen kivun ja vaivan: mitä minun pitäisi olla tai millaiseksi muuttua, että alkaisin kelvata Jumalalle?

Hengellistä köyhyytensä poteva ihmismieli ajattelee Jumalan sanan armon ja totuuden koskevan koko muuta maailmaa, mutta ei omaa uupunutta ja kiusattua mieltä. Minuasei voi tarkoittaa. Uskovaiset ovat niitä, joille kaikki hyvä kuuluu, mutta Jeesuksen Kristuksen sisäinen tunteminen ei voi olla tällaisen tavallisen ihmisen asia, joka joutuu sanomaan: en minä mikään oikea uskovainen osaa olla.

Sekin pimittää mielet, jos evankeliumin asia on kuultu ja omaksuttu sillä tavalla, että vain aidosti uskovaisten ja tosissaan parannuksen tehneiden synnit Jumala antaa anteeksi.

Kun tätä pakettia alkaa purkaa, totuus on, että Kristus on jo sovittanut koko maailman synnin ennen meidän uskoamme ja katumustamme. Se mikä on kaikkia varten valmistettu ja kasteen kautta omaksi annettu, tarjotaan nyt heti käyttöön otettavaksi. Synnit saa viivyttelämättä uskoa anteeksi annetuiksi, koska täysin riittävä uhri on jo annettu.

Anova saa, jos hänelle kelpaa

Henkilökohtainen haasteemme on sen sisäistämisessä, mitä olemme saaneet omaksemme Kristuksen työn ja Pyhän Hengen lahjojen vastaanottajina.

Sanalla sanoen Jumalan Sanasta tässä on kysymys. Jumalan Sana on Herra Jeesus, joka kytkee meidät kiinni itseensä. Hän ei puhu siitä, mitä meidän pitäisi olla tai tehdä. Hän puhuu vain siitä Pyhän Henkensä ja sanansa voimalla, mitä hän itse on tehnyt hyväksemme.

Lauluntekijä lausuu tämän totuuden näillä sanoilla: *“Uskon silmä näkemään jo aukaistiin, / mitä Golgatalla meille ansaittiin.”* (SK 491:2)

Jumalan sanaa ei pidä väistää eikä läheteä pois sen vaikutuspiiristä. Sanan äärelle on jäätävä ja annettava sen tehdä työnsä, vaikka asioitten avautumista ja kirkastumista joutuisikin odottamaan.

Jolle armo kirkastuu, hän olkoon onnellinen ja aivan autuas sanan todistuksen perusteella heti siinä paikassa. Joka joutuu vaivojensa, heikkoutensa ja hitautensa takia vielä odottamaan asioitten avautumista, älköön antako periksi vaan kärsivällisesti odottakoon.

Valon välähdyskin auttaa

Kärsivällisen odotuksen syvästi henkilökohtainen muoto on kaipaus, jossa Raamatun sanan ja kirjainten äärellä halutaan kohdata elävä Kristus. Häneltä kysytään kannanottoa oman sielun ajalliseen ja ikuiseen kohtaloon: *“Saako tällainen / heikko, vaivainen, / tulla Jeesus yhteytesi?”*

Tällainen arka pyyntö on jo pelastavaa uskoa, kun Raamattuun kirjoitetun Jumalan sanan kanssa etsitään Kristusta. Silloin on mukana lamppu, jonka valon välähdyskin auttaa näkemään oikean kulkusuunnan.

“Sinun sanasi on lamppu, joka valaisee askeleeni,

se on valo minun matkallani.” (Ps.119:105) “Kun sinun sanasi avautuu, se valaisee” (Ps.119:130)

Siinä valossa on aivan selvää, että armo riittää kaikille ja osaa tulla vaikka kuinka vaikeaan paikkaan ja surkeaan tilanteeseen. Siihenkin osoitteeseen, jossa juuri sinä nyt olet olemassa kysymyksiäsi kanssa.

”Köyhää minä katson, köyhää, hengeltään särkynyttä, sanani alla arkaa.” (Jes.66:2) Ja jos hengen köyhyytesi ei olekaan syvää synnin surua ja katumusta, ei sen tunteen puute ole mikään este, jos kuitenkin tunnustat, että tarvitset nyt sairaitten ja syntisten vastaanottoaikaa.

Kysymyksiä riittää

Jumalan sanan valossa asioita katselevalta eivät kysymykset lopu. Kysymyksiin kuitenkin vastataan. Siksi kysymyksiä ei tarvitse pelätä ja väistää. Varmuus Jumalan sanan äärellä on uskoa ja luottamusta siihen, että kysymyksiimme vastataan.

Ja miten meille sitten vastataan? Meille vastataan niin kuin on luvattu ja kirjoitettu. *”Niin kuin sade ja lumi tulevat taivaasta eivätkä sinne palaa vaan kastelevat maan, joka hedelmöityy ja versoo ja antaa kylväjälle siemenen ja nälkäiselle leivän, niin käy myös sanan, joka minun suustani lähtee: se ei tyhjänä palaa vaan täyttää tehtävän, jonka minä sille annan, ja saa menestymään kaiken, mitä varten sen lähetän.” (Js.55:10–11)*

Kristuksen veressä ja haavoissa on jo valmiina kaikki, mitä tarvitaan Jumalan lapsena olemiseen ja elämiseen. Kasteen kautta kaikki se hyvä on jo omaksemme annettu ja sanaa uskomalla meillä on nyt lupa nauttia annetun lahjan sisällöstä, vaikka olisimme kuinka heikkoja ja huonoja kristittyjä.

Emme me ole kristittyjä ja Jumalan lapsia uskomme ja elämämme erinomaisuuden tähden. Emme ole myöskään erityisen hurskaita ja Jumalan mielen mukaisia ihmisiä kelvottomuutemme, köyhyitemme ja kysymystemmetakia.

Koko ajan ja kaikessa on kysymys vain siitä,

mitä Kristus on tehnyt ja kuinka hyvä ja erinomainen hän on. Kristuksen ansiosta Jumala on meillekin mahdottomille armollinen.

Älä vertaile ja sure

On turha vertailla itseänsä toisiin ihmisiin ylemmyyden tai alemmuuden tunnossa, ovat he sitten uskovaisia tai uskotomia. On turha surra sitäkään, mitä itse olit ennen tai mitä voisit vielä joskus olla.

Ainoa ajattelemisen arvoinen asia on se, mitä Kristus Jeesus on tehnyt hyväksesi ja puolestasi verensä voimalla ja haavojensa hinnalla. Hänen työnsä ja vaivansa, kärsimyksensä ja kuolemansa sinut pelastaa. Hän on ollut ristiin nauttuna pelastuksesi takia – ei sinun pyhyytesi tai pahuutesi, ei sinun uskosi tai katumuksesi.

Hänestä evankeliumin sana sinulle puhuu ja häneen sinä saat uskoa ja luottaa. Hänen ansiostaan sinun omaksesi merkitään kaikkien syntiesi anteeksianto ja ikuinen elämä. Luota siis hänen tahtonsa ja kykyynsä hoitaa sinun asiiasi jo tässä elämässä ja kerran viimeisellä tuomiolla.

Pietari todistaa: *”me voimme entistä lujemmin luottaa profeetalliseensaanaan. Jahyvin teettekin, jos kiinnitätte katseenne siihen kuin pimeässä loistavaan lamppuun, kunnes päivä sarastaa ja koin-tähti syttyy teidän sydämessänne.” (2.Piet.1:19)*

*”Uskon silmä näkemään jo aukaistiin, / mitä Golgatalla meille ansaittiin. / Köyhän sydämen / kiitos hiljainen / Isän korvaan kyllä kuuluu.” (SK 491:2) *

Taloudesta ja tulevaisuudesta

Talouspäällikkömme Anna-Liisa Markkula kertoo, miltä Sley'n talous alkusyksystä näytti: *”Huomioitavaa on, että vapaaehtoinen kannatus on kuluvana vuonna noussut edelliseen vuoteen verrattuna noin 150 000 euroa. Suunta on oikea. Nousu on kohdistunut lähinnä kotimaan työhön, jossa tarvekin on suurin, koska kiinteistömenot rasittavat eniten kotimaantyötä.”*

Vapaaehtoisen kannatuksen nousu ilahduttavaa erityisesti, koska tuo tulovirta ei tyrehy kirkkopoliittisiin päätöksiin. Totta kai toivomme, että myös kirkon eri tasoilla meidät nähtäisiin luotettavana lähetysjärjestönä. Kulunut vuosi on kuitenkin osoittanut sillä taholla olevan isoja epävarmuustekijöitä, joille voimme kovin vähän.

”Talous perustuu enemmän säännöllisiin lahjoittajiin ja kulujen vähentämiseen kuin satunnaisiin isoihin mutta epävarmoihin saataviin. Tämänhetkinen tilanne on, että toiminnan alijäämän kattamiseen lahjoitusten määrän pitäisi noin puolitoistakertaistua. Kaikille lahjoittajille se ei ole mahdollista, mutta varmasti joillekin olisi.”

Säännöllisen lahjoittamisen merkitystä ei voi korostaa liikaa. Satunnaiset isot lahjoitukset ovat hetken helpotus, mutta pitkäjänteinen taloudenpito perustuu tasaiseen tulovirtaan. Siihen talouden osa-alueeseen voimme jokainen vaikuttaa enemmän kuin mihinkään muuhun.

”Alijäämä varainhankinnan jälkeen on – 732 000 euroa, ja noin 132 000 euroa isompi, kuin hallituksen tälle vuodelle raamittama kehys – 600 000 euroa, eikä syyskuukaan näyttäisi sitä parantavan. Loppuvuonna pitäisi kiriä erotus 130 000 euroa kiinni. Se on haasteellinen, mutta ei mahdoton tavoite.”

Me Pohjanmaalla sekä Sley'n lähetyksessä vaikutamme parhaiten kokonaistalouteen, kun hoidamme omat tonttimme mahdollisimman hyvin. Oheiset kuvaajat puhukoot puolestaan. Jälleen on syytä kiittää teitä uskollisuudesta maailman tärkeimmässä työssä!

Pasi Palmu

Voit tukea työtämme:

Keräyslupa: RA/2021/1127
Keräysalue Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta

Saaja: Sley ry

Tilinumero: Danske Bank FI13
8000 1500 7791 95
BIC: DABAFIHH

Arin viitenumero:
10078 89200 40001 43517

Johanneksen viitenumero:
10078 89200 40001 36511

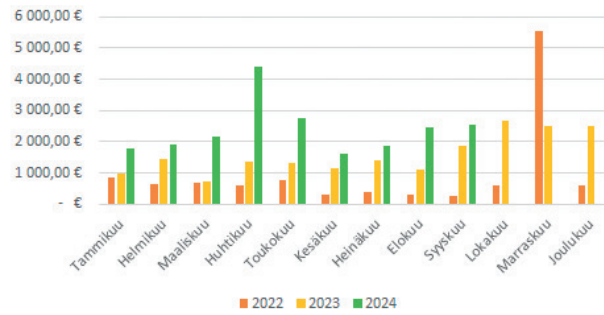
Tuomaksen viitenumero:
10078 89200 40001 55518

Pasin viitenumero:
10078 89200 40001 37510

ARI

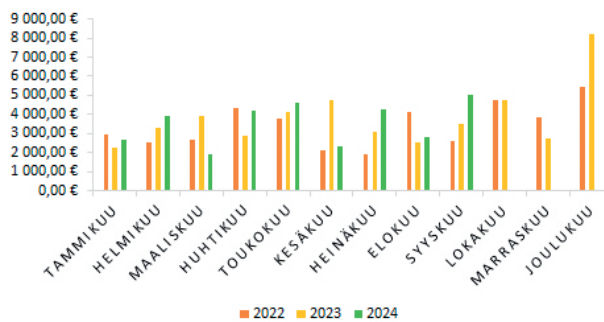
JOHANNES

TUOMAS

PASI

Jaksamisen reseptiä etsimässä

Sirpa Laurila

Marraskuinen hämärä vetää työpäivän jälkeen sohvalle. Peukalo selaa somesta jotain virkistävää samalla kun toinen käsi hamuilee suklaalevyä tyynyn alta. Ei jaksaa, ei halua eikä viitsisi tehdä yhtään mitään. On normaalia, että syystalven hämärässä välillä väsyttää. Elimistö ilmoittaa levon tarpeesta myös silloin, kun teemme jotakin raskasta pidempään, vaikkapa vaativaa työprojektia. Myös pitkään jatkuva huoli, suru tai stressi kuluttaa voimia enemmän kuin normaalisti. Vaikka emme sairastuisikaan työuupumukseen tai masennukseen, elämässä on vaiheita, jolloin jaksaminen on tiukoilla. Mikä silloin neuvoksi? Miten pärjään vielä kaksi viikkoa tätä hullunmyllyä? Tai miten jaksan päivästä toiseen silloin, kun helpotusta ei ole edes näköpiirissä?

Huolla myös itsesi!

Periaatteessa osaamme kaikki sanoa, että arvomme ihmisinä ja Jumalan lapsina ei ole kiinni suorituksistamme. Käytännössä kuitenkin toimimme usein kuin emme tätä lausetta muistaisikaan. Haluamme pärjätä, tulla toimeen omillamme ja saada jotakin näkyvää aikaiseksi. Usein tehtävämme on myös pitää huolta kodista, perheestä ja läheisistämme. Lähimmäisen rakkaus velvoittaa pistämään omat tarpeet sivuun ja keskittymään toisten auttamiseen. Kristilliseen rakkauteen kuuluu kyllä ajoittainen omien tarpeitten unohtaminen ja toisten asettaminen edelle, mutta pysyvänä elämänasenteena se on sangen tuhoisa. Vaarana on muuttuminen marttyyriksi, jonka uhrautuminen ei saa ketään iloiseksi. Meitä rakastava Jumala ei kuitenkaan halua, että kulutamme itsemme ja voimavaramme loppuun. Herramme on antanut meille käskyn rakastaa itseämme ja levähtää säännöllisin vä-

liajoin. Hän tietää, että hyvissä voimin jaksamme paremmin olla myös lähimmäistemme apuna.

Ulos pyörästä ajoissa

Jos juoksee täyttä vauhtia oravanpyörässä, vauhtia on vaikea hiljentää. Usein vaarana on vauhtisoikeus, kyvyttömyys edes tunnistaa väsymystä. Tajunnanräjäyttävä uupumus saattaa iskeä päälle vasta sitten, kun orava tippuu pyörtyneenä pyörästään. Hurjasta menosta syntyneitä vaurioita joudutaan sitten parantelemaan pitkän aikaa. Parempi olisi löytää jaksamiseen hyvä resepti jo ennen kuin vauhti kiihtyy liikaa. Siinä jokainen on paras asiantuntija omalla kohdallaan. Meillä on yksilölliset tapamme palautua, levätä ja rentoutua. Jaksamisen kohdalla joudumme työstämään myös omia haavojamme, sitä miksi haluamme suoriutua ja pärjätä toisten silmissä. Missä on minun arvonni, mihin se perustuu? Kenelle teen ja miksi? Olenko yhtä arvokas silloinkin, kun en jaksaa? Olen pitämilläni kursseilla huomannut, että ihminen voi tehdä itsestään arvokkaita löytöjä kirjoittamalla. Siksi laitankin tähän muuttaman lauseen alun, joita pohtimalla voit pohtia omaa väsymystäsi ja etsiä omaa jaksamisen reseptiäsi. Ehkä kirjoittaminen tulee jopa tavaksi, jonka kautta voit tutkia muutakin elämäsi. Kirjoitusterveisin

Sirpa Laurila

MINUN JAKSAMISEN RESEPTINI

Tällä hetkellä minua väsyttää eniten...

Kun olen väsynyt, kaipaan...

Palaudun työstä/muusta rasituksesta parhaiten...

Pidän huolta itsestäni...

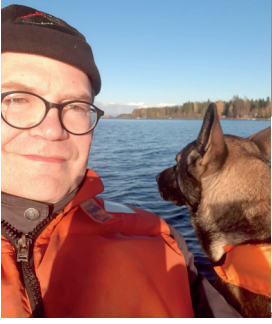
Voin hyvin, kun...

Minulle tuottavat iloa...

Virkistyn, kun...

Pahuudelle on vastavoima

Pasi Palmu, Sley'n Saksan lähetystyöntekijä

Saksa on jo pitkään ollut Euroopassa pakolaisten suosituinkohdemaana. Pakolaisvirtakasvoivaltavaksi vuodesta 2015 alkaen. Sittemmin ukrainalaisia on tullut melkein miljoona. Vastaanottokeskukset ovat monin paikoin ylitäynnäjä määrärahatlopussa.

Pimeää pahuutta

Tänä syksynä asenteet pakolaisia kohtaan ovat jyrkentyneet. Muutaman kuukauden sisällä tapahtui useampi terroristinen teko. Kuohuttavimpia ovat olleet nuoren poliisi menehtyminen ääri-islamilaista puukkomiestä taltuttaessaan sekä Solingenin kaupungin 650-vuotisjuhla, josta tuli surujuhla isis-terroristin tehtyä kuolonuhreja vaatineen veitsi-iskun. Tällaiset terroriteot ovat minusta kaikkein vastenmielisimpiä. Niiden tekijät ovat saaneet suojelua, terveydenhoitoa ja ylläpitoa, ja saamansa hyvän he korvaavat nyt tällä tavoin. Ei ihme, että julkinen mielipide kääntyy pakkasen puolelle. Vain Kristus jaksaa rakastaa koko sydämeästään pahantekijöitä. Me muut kovin vajavaisesti, jos edes siten.

Kun emme voi auttaa

Samalla tilanne näyttää kahta surullisemmalta todellisessa hädässä olevien kannalta. Kohota mainittujen tapausten jälkeen sain useamman viestin ja puhelun. ”Minut palautetaan Kroatiaan. Voinko saada kirkkosuojelua?” ”Pastori, Dublinin sopimuksen mukaan minut ja lapseni lähetetään Espanjaan. Voitteko auttaa?”

Enhän minä voinut. Tiedän, että pakolaisen elämä ei Saksassakaan ole herkkua, mutta monissa maissa se on vielä aivan muuta. Eräiseen eteläisen Euroopan maahan palautettava sanoi, että hän ei palaa sinne, se on ”helvetti maan päällä”.

Säälittäviä – vai sittenkin onniteltavia

Säälittäviä ihmisiä, voisimme sanoa. Mutta on olemassa vieläkin säälittävämpiä. Heillä ei välttämättä mene ollenkaan huonosti. Paavali kirjoittaa: ”Jos olemme panneet toivomme Kristukseen vain tämän elämän ajaksi, olemme säälittävimpiä kaikista ihmisistä.” Se ihminen, jolle tämä maailma on kaikki, on lopulta kaikkein surkuteltavin.

Espanjaan palautettavan äidin vastaus puhutteli minua: ”Kiitos paljon rukouksistanne, mutta uskon, että Jumala on laupias, eikä Jeesus jätä meitä ikinä yksin.” Mieleeni tulivat väkisinkin ne muutamat ihmiset, joille Jeesus sanoi: ”Suuri on sinun uskosi!”. Ehkä tämä nainen on yksi heistä? Evankeliumi kertoo myös, miten Jeesus rukoilee ristiinnaulitsijoidensa puolesta ja pyytää pahantekijöilleen armoa. Onkohan niiden rukousten kohteina pahuuden paaduttamat terroristitkin? Maailman hädälle ja pahuudelle on olemassa jumalallinen, hyvä vastavoima. Se on evankeliumi. Kristus kuoli oikeasti pahojen puolesta. Siksi Jumala vanhurskauttaa yhä jumalattoman! Jos sisälläsi on pimeää, kylmää ja pelkoa, ajattele oikein tarkkaan, mitä on olla jumalaton. Juuri sellaiselle Jumala on armahtava Isä ja runsaan lohdutuksen Jumala. 🕊

*”Kiitos sulle, Jumalani,
armostasi kaikesta,
jota elinaikanani
olen saanut tuntea.
Kiitos sulle kirkkahista,
keväisistä päivistä.
Kiitos myöskin raskahista
syksyn synkän hetkistä.”
(Virsi 341)*

**Siunattua loppusyksyn
aikaa!**

SLEY

**SUOMEN LUTERILAINEN
EVANKELIUMIYHDISTYS**